

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 737

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 august 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 550 din 29 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2–9
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
407. — Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului domnului Sebastian-Ioan Burduja	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 235 din 16 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–14
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA	
18. — Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 3/2022 privind reglementarea activității comisiilor de specialitate ale Colegiului Medicilor din România, precum și adoptarea regulamentului de organizare și funcționare a acestora	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 550

din 29 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, raportat la art. 11 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, excepție ridicată de Raimond Tudor în Dosarul nr. 215/98/2021 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.127D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.315D/2021, nr. 2.372D/2021, nr. 2.451D/2021, nr. 2.574D/2021 și nr. 2.575D/2021, având obiect similar al excepțiilor de neconstituționalitate, excepții ridicate de Dan Gabriel Crăciunescu în Dosarul nr. 1.181/122/2020 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, de Ionel Cicic și Cătălin Nicușor Nedelescu, de Daniel Cicic și alții, de Gabi Iacob și alții în dosarele nr. 153/87/2021, nr. 1.745/87/2020 și nr. 21/87/2021 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de către Constantin Toader în Dosarul nr. 6.988/120/2020 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepțiilor din dosarele nr. 2.372D/2021, nr. 2.574D/2021 și nr. 2.575D/2021, doamna avocat Camelia Constantin. Lipsesc părțile din celelalte dosare. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.315D/2021, nr. 2.372D/2021, nr. 2.451D/2021, nr. 2.574D/2021 și nr. 2.575D/2021 la Dosarul nr. 2.127D/2021. Reprezentantul Ministerului Public și doamna avocat sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.315D/2021, nr. 2.372D/2021, nr. 2.451D/2021, nr. 2.574D/2021 și nr. 2.575D/2021 la Dosarul nr. 2.127D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat, care precizează că a depus în cele 3 dosare pentru care are delegații de reprezentare o notă de probă, respectiv transmiterea de către Curtea Constituțională a unei adrese către Casa Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne, prin care această autoritate să stabilească modul în care calculează pensiile în conformitate cu prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015. Doamna avocat depune înscrisuri la dosarele cauzelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public consideră că este inadmisibilă această cerere, deoarece Curtea Constituțională nu soluționează fondul cauzelor în care a fost ridicată excepția.

8. Curtea, în temeiul art. 2 alin. (2) și art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea formulată de doamna avocat.

9. Având cuvântul pe fondul excepției, doamna avocat amintește jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia statul este îndreptățit să plafoneze toate tipurile de pensii, nu doar pe cele acordate în temeiul Legii nr. 223/2015. De asemenea, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului recunoaște statelor competența de a reglementa modalitatea de calcul al pensiilor.

10. În esență, doamna avocat subliniază că prevederile legale criticate împiedică valorificarea contribuțiilor pentru pensie suplimentară realizate anterior de către actualii pensionari militari. Astfel, se menționează o hotărâre din 2011 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin care, deși statului român i s-a recunoscut îndreptățirea de a reglementa, prin intermediul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, calculul pensiilor din sistemul public de pensii, trebuie totuși să se țină seama de contribuțiile realizate de către asigurat. Or, tocmai această valorificare este exclusă de art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, așa cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu.

11. Mai arată că prevederile criticate îi discriminează pe pensionarii militari față de beneficiarii celorlalte categorii de pensii, deoarece doar lor nu li se valorifică contribuția la pensie suplimentară. Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prin care s-a recunoscut principiul egalității dintre persoanele care au avut contribuții la fondul pentru pensie suplimentară, este contrazisă chiar de conținutul său normativ prin care pensionarilor militari nu li se valorifică această contribuție.

12. Prevederile criticate sunt contrare standardelor constituționalitate de claritate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel, pensiile personalului din cadrul Ministerului Afacerilor Interne se reglementează prin două sisteme de calcul: o reglementare prin care acestea se

plafonează, potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, și o altă reglementare care nu implică plafonarea pensiilor. Art. 60 din Legea nr. 223/2015 pune semnul egalității între media soldelor/salariilor și pensia aflată în plată, restul elementelor reglementate de Parlament fiind înlăturate, inclusiv pensia suplimentară.

13. Mai departe, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu respectă condiția referitoare la existența situației extraordinare și a urgenței reglementării. Justificarea invocată de Guvern în preambul — reducerea cheltuielilor bugetare — nu reprezintă o urgență, așa cum a impus Curtea Constituțională. Guvernul nu a oferit niciun calcul, nicio referință la vreo execuție bugetară, nicio strategie financiară pe care ar fi urmărit-o prin adoptarea măsurii plafonării pensiilor, criticată de către autorii excepției.

14. Se încalcă și art. 115 alin. (6) din Constituție, având în vedere că dreptul de proprietate rezultat din contribuția pentru pensia suplimentară este grav afectat, în înțelesul specific pe care îl are această noțiune cuprinsă în acest text constituțional, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

15. Mai departe, doamna avocat menționează că Parlamentul adoptă în mod constant legi privind pensiile, iar Guvernul, fără justificare constituțională sau măcar una concretă, modifică legile adoptate, instituind reglementări paralele cu acestea.

16. Arată că se încalcă și art. 41 privind protecția socială a muncii. Întrucât autorii pe care îi reprezintă au contribuit 30 de ani la fondul pentru pensia suplimentară, și-au făcut o proiecție pentru perioada pensionării, care însă, contrar art. 41 din Constituție, este încălcată prin măsura plafonării.

17. În final, solicită Curții ca, tocmai în numele echității invocate de Guvern în adoptarea măsurii criticate, să oblige statul să asigure respectarea contribuțiilor realizate în timp de către asigurați la fondul de pensii.

18. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții, statul poate să instituie plafonarea criticată prin prezenta excepție. De asemenea, Curtea a examinat, de exemplu, prin Decizia nr. 131 din 14 martie 2024, și criticile de neconstituționalitate raportate la art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, reținând că Guvernul nu le-a încălcat. Întrucât nu au intervenit motive care să justifice modificarea jurisprudenței menționate, reprezentantul Ministerul Public solicită menținerea acesteia.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

19. Prin Încheierea din 9 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 215/98/2021, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, raportat la art. 11 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare**, excepție ridicată de Raimond Tudor într-o cauză având ca obiect recalcularea dreptului la pensie acordat în temeiul Legii nr. 223/2015 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.127D/2021.

20. Prin Încheierea din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.181/122/2020, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și prin art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a**

unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Dan Gabriel Crăciunescu într-o cauză având ca obiect contestarea deciziei de pensionare a autorului acesteia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.315D/2021.

21. Prin Încheierile din 24 iunie 2021, pronunțate în dosarele nr. 153/87/2021, nr. 1.745/87/2020 și nr. 21/87/2021, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și menținute ulterior prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, inclusiv în măsura în care aceste dispoziții vizează, prin aplicarea plafonării instituite, neluarea în considerare/înlăturarea sporului pentru pensia suplimentară prevăzut de art. 108 din Legea nr. 223/2015, precum și a sporului aferent Ordinului Meritul Militar, instituit prin art. 11 alin. 3 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare**, excepție ridicată de Ionel Cicic și Cătălin Nicușor Nedelescu, de Daniel Cicic și alții, de Gabi Iacob și alții în cauze având ca obiect contestarea deciziilor de pensionare a autorilor acesteia și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.372D/2021, nr. 2.574D/2021 și nr. 2.575D/2021.

22. Prin Încheierea din 15 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.988/120/2020, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Constantin Toader într-o cauză având ca obiect revizuirea pensiei în temeiul art. 65 din Legea nr. 223/2015 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.451D/2021.

23. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că *Ordonanța* a fost adoptată fără ca, anterior, să fi fost solicitat avizul Consiliului Legislativ, încălcându-se astfel prevederile art. 79 din Constituție care cuprind sintagma *avizează proiectele de acte normative*, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 140 din 13 martie 2019, paragraful 80.

24. Se mai consideră că modul în care a fost justificată existența unei situații extraordinare în vederea adoptării Ordonanței, respectiv existența unei discrepante majore între pensiile de serviciu și cele din sistemul public, nu este conform cu prevederile art. 115 din Constituție referitoare la existența unei situații extraordinare din Constituție deoarece această împrejurare exista atât la momentul adoptării Legii nr. 223/2015, cât și ulterior acestuia.

25. De asemenea, Guvernul a încălcat și condiția referitoare la existența unei urgențe prevăzută de art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. Astfel, împrejurarea invocată în preambulul Ordonanței — creșterea continuă a salariilor și soldelor — nu are nicio legătură cu măsura plafonării, deoarece Ordonanța conține reglementări distincte referitoare la eliminarea actualizării, ca presupusă necesitate impusă de creșterea salarială prevăzută de Legea-cadru nr. 153/2017, fără nicio legătură cu plafonarea. Mai mult decât atât, simpla invocare a echității și egalității de tratament ale tuturor asiguraților, precum și evitarea unor cheltuieli bugetare nu pot reprezenta situații urgente, în înțelesul dat acestei noțiuni în jurisprudența Curții Constituționale, în condițiile în care evitarea cheltuielilor reprezintă un aspect continuu în configurarea bugetului. În sfârșit, preambulul Ordonanței nu menționează impactul bugetar anterior și ulterior.

26. În continuare, se argumentează că se încalcă și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece Guvernul a diminuat substanțial cuantumul pensiei stabilit de către Parlament. Autorii din aceste dosare mai arată că, în mod similar cu *Ordonanța*, nici *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018* nu respectă niciuna dintre condițiile prevăzute de art. 115 din Constituție.

27. Cu referire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă se menționează, în esență, că, din cauza plafonării realizate prin prevederile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, denumită în continuare *plafonarea* cuantumul net al pensiei nete prevăzute de art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, așa cum a fost modificat prin art. VII pct. 3 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017*, denumită în continuare *Ordonanța*, nu mai este posibilă, cel puțin în anumite cazuri, inclusiv al său, valorificarea dreptului prevăzut de art. 11 alin. 3 din Legea nr. 80/1995, potrivit căruia pensionarii militari decorați cu ordinul „Meritul Militar” clasele a III-a, a II-a și I beneficiază de un spor de 10%, 15% și, respectiv, 20% al cuantumul pensiei. Astfel, în concret, autorul excepției consideră că sporul prevăzut de art. 11 alin. 3 din Legea nr. 80/1995, denumit în continuare *sporul*, ar trebui calculat ulterior momentului în care pensia a fost stabilită potrivit art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015.

28. Autorii își încep argumentarea arătând că plafonarea nu ar trebui să se aplice în mod necondiționat, fiindcă însuși legiuitorul, prin adoptarea prevederilor art. 60 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, a prevăzut posibilitatea ca, în situațiile descrise de acestea, pensia netă să nu fie plafonată. Acordarea *sporului* nu reprezintă, în opinia autorului, o veritabilă înlăturare a voinței legiuitorului de a aplica principiul plafonării. În susținere, autorul invocă, printre altele, Decizia Curții Constituționale nr. 450 din 30 mai 2006, potrivit căreia legiuitorul este liber să stabilească în ce condiții și pe baza căror criterii se acordă pensia, baza de calcul și cuantumul acesteia, în raport cu situația concretă a fiecărui titular al dreptului. Cu alte cuvinte, legiuitorul este liber să instituie plafonarea, dar să țină cont de situația concretă a pensionarilor, în speță de acordarea *sporului*.

29. Autorii apreciază că pensionarii beneficiari ai *sporului* de 20% sunt discriminați față de (i) pensionarii care sunt îndreptățiți la un spor de 10% și, respectiv, 15% și de (ii) cei care nu sunt îndreptățiți la niciun spor. Această discriminare survine deoarece în cazul pensionarilor îndreptățiți la un spor de 20% nu se valorifică decât parțial dreptul la pensie, în vreme ce, în cazul celorlalte două categorii, dreptul la pensie este integral valorificat, pensionarii din cele două categorii beneficiind de pensii în cuantum egal.

30. În continuare, se arată că se încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție din perspectiva previzibilității legii. Interpretarea potrivit căreia sporul se adaugă la baza de calcul al pensiei, și nu la pensia calculată și plafonată, nu respectă principiile de interpretare care trebuie să dea întâietate aspectelor istorico-teleologice și, ulterior, celor gramaticale. Deoarece materiile reglementate de Legea nr. 80/1995 — statutul cadrelor militare — și Legea nr. 223/2015 — pensiile militare de stat — sunt diferite, nu ar trebui să opereze principiul potrivit căruia legea ulterioară, respectiv norma care instituie plafonarea, are întâietate față de legea anterioară, respectiv de cea care instituie sporul. De asemenea, autorul solicită ca interpretarea normelor aplicabile să țină seama și de Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific în Serviciul Patriei pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri.

31. Pentru că norma care instituie plafonarea conduce la inaplicabilitatea normei care acordă sporul se încalcă

previzibilitatea și coerența legislativă, contrar jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012.

32. Se mai arată că plafonarea conduce la discriminarea celor pensionați după 15 septembrie 2017, data intrării în vigoare a actului normativ care o instituie, față de cei pensionați anterior acestei date. Astfel, din cauza plafonării, cei pensionați ulterior acestei date nu mai pot valorifica nici *sporul* și nici sporurile prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) și art. 108 din Legea nr. 223/2015. Astfel, pensia celor pensionați anterior intrării în vigoare a *Ordonanței* era plafonată, conform art. 30 din Legea nr. 223/2015, prin raportare la baza de calcul brută, în vreme ce pensiile calculate după intrarea în vigoare a *Ordonanței* se plafonează prin raportare la o bază de dată în cuantum net. În cazul celor pensionați anterior intrării în vigoare a *Ordonanței* pensia se calcula prin raportare la valoarea bazei de calcul al pensiei prevăzute de art. 28 din Legea nr. 223/2015, care reprezenta media soldelor/salariilor brute care conțineau și cotele procentuale aferente CAS și CASS. În forma inițială a Legii nr. 223/2015 se prevedeau și actualizarea pensiilor în raport cu creșterea soldelor/salariilor, precum și indexarea cu rata inflației.

33. Se creează discriminații în comparație cu celelalte categorii de pensionari, pensionați în baza Legii nr. 263/2010, deoarece acestora din urmă li se acordă la pensie cuantumul aferente pensiei suplimentare și condițiilor de vechime și grupelor de muncă.

34. Utilizarea noțiunii *pensie netă*, fără a fi definită și/sau forma sa brută corespunzătoare acestei pensii nete și/sau fără a face alte trimiteri ori completări la lege, neavându-se în vedere repercusiunile introducerii acestei noțiuni prin crearea de confuzii, conduce la încălcarea art. 3 și a art. 100 și 101 din Codul fiscal. Astfel, autoritatea administrativă, respectiv Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne, va reține lunar un impozit mult mai mare decât cel convenit a se reține pentru pensiile nete lunare ale pensionarilor militari, împrejurare care afectează semnificativ fondurile alocate de la buget pentru pensiile militare. Ca atare, se încalcă principiile de elaborare a actelor normative prevăzute de art. 13 lit. a) și b), coroborate cu art. 61 și art. 67 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

35. Mai departe, se argumentează că plafonarea nu ar fi trebuit să aducă atingere *sporului* convenit ca urmare a achitării contribuției pentru pensia suplimentară. Această contribuție a fost achitată de către asigurați în vederea unei pensii majorate și nu a influențat niciodată valoarea salariului celui care a achitat-o. Având în vedere această finalitate specifică a contribuției menționate, statul nu are competența să limiteze drepturile corelative, *sporul* acordat de lege, în aceeași manieră în care poate reglementa folosirea contribuțiilor sociale obișnuite la calcularea pensiei.

36. Tot referitor la neutralizarea prin plafonare a acordării *sporului* pentru pensia suplimentară, autorii menționează că timp de peste 20 de ani cât au achitat contribuția și-au format și consolidat așteptarea ca, la pensionare, să primească o pensie într-un cuantum mărit. Dar măsura plafonării încalcă această așteptare chiar la momentul pensionării celui care și-a format așteptarea că va beneficia de drepturile corelative achitării contribuției suplimentare.

37. Prevederile art. 1 din Constituție referitoare la standardele de calitate a legii sunt încălcate deoarece pensia netă, potrivit *Ordonanței*, se calculează fără nicio legătură cu elementele de calcul al pensiei brute. Această modalitate de a acționa este imprevizibilă, deoarece cetățenii sunt obișnuiți cu principiul că o valoare brută este supusă impozitării și altor contribuții datorate statului, rămânând în plată, la final, valoarea netă, dar

plecând de la aceeași bază. Plafonarea, prin urmare, îi pune în aceeași situație pe cei care au achitat contribuția pentru pensia suplimentară și pe cei care nu au achitat-o deloc sau au achitat-o într-un cuantum mai mic.

38. Asigurații din sistemul Legii nr. 223/2015 care au achitat contribuția pentru pensia suplimentară și care, din cauza plafonării, nu își valorifică sporul prevăzut de această lege la data pensionării sunt discriminați și față de asigurații din sistemul privat de pensii, care au achitat această contribuție suplimentară, dar beneficiază de sporul corelativ, indiferent de modul în care statul reglementează baza de calcul al pensiei acestei din urmă categorii de asigurați.

39. Autorii susțin că statul nu își poate exercita prerogativa legitimă de a stabili baza de calcul al dreptului la pensie, care reprezintă o componentă a protecției sociale, într-o manieră nerezonabilă, prin desființarea bruscă a beneficiului corelativ achitării contribuției suplimentare și care a fost prevăzut chiar prin lege. Având în vedere că asigurații au fost obligați să achite contribuția pentru pensia suplimentară, se încalcă și art. 44 din Constituție. Inconsecvența legislativă rezultă și din împrejurarea că, deși, prin plafonare, sporul la pensie pentru contribuția pentru pensia suplimentară nu se mai acordă, reglementarea legală care îl stipulează a rămas în vigoare.

40. Mai departe, autorii susțin, în esență, că și beneficiul sporului este înlăturat în mod similar cu sporul pentru achitarea contribuției pentru pensia suplimentară, adică printr-o acțiune a Guvernului care încalcă așteptarea legitimă a celui care a obținut Ordinul de Merit, măsură care este confirmată și prin Decizia nr. 5 din 8 februarie 2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Sporul nu intră în baza de calcul al pensiei militare obișnuite, având natura unui drept *intuitu personae*. Sporul, potrivit Legii nr. 80/1995, se acordă exclusiv la momentul pensionării: legea nu prevede nicio recompensă, niciun beneficiu financiar prin mărirea soldei/salariului. Discriminarea celor care au obținut Meritul Militar față de cei care nu l-au obținut rezultă din înlăturarea sporului prin plafonare, ajungându-se, astfel, la pensii în cuantum similar, deși beneficiarii acestora au depus eforturi diferite.

41. **Tribunalul Ialomița — Secția civilă** apreciază că excepția aduce în discuție aspecte de interpretare și aplicare a normelor legale, precum și de modificare a acestora.

42. **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă și Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția este neîntemeiată.

43. **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă** arată că, deși, în principiu, lipsa avizului Consiliului Legislativ, în procedura de emitere a ordonanței Guvernului, poate reprezenta un viciu de constituționalitate, din perspectiva art. 79, raportat la art. 1 alin. (5) din Constituție, nu deține elemente probatorii suficiente pentru a analiza cazul concret.

44. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

45. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile doamnei avocate prezente și

notele scrise depuse de către aceasta, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

46. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

47. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, criticate pentru motive de neconstituționalitate extrinsecă, precum și prevederile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, astfel cum au fost modificate prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și prin art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, ținând seama de împrejurarea că prevederile art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 reiau integral conținutul prevederilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, **obiect al excepției de neconstituționalitate** în prezenta cauză îl reprezintă art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, așa cum a fost modificat de art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Prevederile criticate în mod punctual au următorul cuprins: „*La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.*”

48. Prevederile legale criticate în mod punctual au fost, ulterior sesizării Curții Constituționale, modificate prin prevederile Legii nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 20 octombrie 2023. Dar, având în vedere că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sunt supuse controlului de constituționalitate și dispozițiile din legi ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea este în mod legal investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015.

49. Se apreciază că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 referitor la muncă și la protecția socială a muncii, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 47 referitor la nivelul de trai, ale art. 115 alin. (4) și (6) referitoare la delegarea legislativă, precum și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție referitoare la interzicerea discriminării.

50. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu referire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă care vizează *Ordonanța*, că, prin Decizia nr. 723 din

12 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 15 aprilie 2024, paragraful 111, a reținut că, în contextul în care o modificare legislativă de amploare, așa cum este cea determinată de adoptarea unei noi legi-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, respectiv Legea-cadru nr. 153/2017, este susceptibilă să determine un impact bugetar semnificativ, ce reclamă adoptarea unor măsuri urgente menite să prevină apariția unor consecințe negative considerabile asupra bugetului de stat, aceasta poate fi privită ca o situație ce are caracter extraordinar, în sensul reținut în jurisprudența Curții Constituționale.

51. Cu referire la pretinsa încălcare de către Guvern a exigențelor art. 115 alin. (4) din Constituție prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 488 din 3 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 2 februarie 2024, paragrafele 33 și 34, a reținut că Guvernul a respectat cerințele referitoare la situația extraordinară, precum și la urgența reglementării.

52. Cu privire la criticile de neconstituționalitate în raport cu art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea a analizat dacă în discuție sunt drepturi și libertăți fundamentale și dacă a avut loc o afectare a acestora.

53. Curtea reține că, în prealabil, sunt necesare situarea reglementării criticate în contextul mai larg al întregii Legi nr. 223/2015 și, mai ales, clarificarea naturii distincte a pensiilor de serviciu și, în particular, a celor reglementate de această lege, față de pensiile din sistemul de asigurări sociale de stat.

54. Legea nr. 223/2015 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016 și reglementează regimul juridic al pensiilor de serviciu acordate următoarelor categorii menționate la art. 3 lit. a)-c) din aceasta: (i) cadrele militare, (ii) soldații și gradații profesioniști, (iii) militarii angajați pe bază de contract, (iv) jandarmii angajați pe bază de contract, (v) preoții militari, (vi) poliștii și (vii) funcționarii publici cu statut special. Prin Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, pensiile militare de stat, reglementate atunci prin Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, au fost eliminate din legislația românească, situație care a subzistat până la adoptarea Legii nr. 223/2015.

55. Deoarece raportul juridic având ca obiect plata pensiei de serviciu de către stat beneficiarilor acesteia se derulează în timp, de la momentul pensionării până la momentul decesului pensionarului (ca regulă), se pune întrebarea cum gestionează statul diversele evenimente ce pot surveni pe parcursul acestui interval, care poate să varieze ca durată, de la caz la caz, foarte mult. De exemplu, statul are opțiunea de a modifica (sau nu) cuantumul pensiilor (de serviciu) aflate în plată în funcție de rata medie anuală a inflației; de a modifica (sau nu) cuantumul pensiilor (de serviciu) în funcție de evoluția salariului minim brut pe țară; în sfârșit, statul are posibilitatea de a modifica (sau nu) cuantumul pensiilor (de serviciu) în funcție de nivelul de salarizare al celor care desfășoară aceleași activități pe care le-au desfășurat pensionarii.

56. Prin forma inițială a Legii nr. 223/2015, statul român a optat pentru luarea în considerare a tuturor celor 3 situații anterior evocate, în sensul că a prevăzut că pensiile militare de stat își modifică cuantumul la survenirea cel puțin a uneia dintre cele 3 situații. Astfel, o întreagă secțiune — a 4-a — din capitolul II al Legii nr. 223/2015 a fost denumită în mod sugestiv *Indexarea și actualizarea pensiilor*. Dacă art. 59 din lege se referea exclusiv la indexare, art. 60 din aceasta se referea exclusiv la actualizare. Deși noțiunile *indexare* și *actualizare* nu au o definiție strictă, nici legală și nici măcar

economică, nu este rezonabilă așteptarea ca legiuitorul să dea aceeași semnificație celor două noțiuni, indiferent de contextul în care acestea sunt folosite și indiferent de momentul la care legiuitorul modifică reglementări sau adoptă unele noi. Potrivit art. 59 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, în forma sa inițială, *„Cuantumul pensiilor militare de stat se indexează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat”*, iar, potrivit art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, în forma sa inițială, *„Cuantumul pensiilor militare de stat se actualizează ori de câte ori se majorează solda de grad/salariul gradului profesional și/sau solda de funcție/salariul de funcție al militarilor, poliștilor și funcționarilor publici cu statut special, în procentele stabilite la art. 29, 30 și 108 și în funcție de vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie, astfel: a) potrivit gradului militar/profesional avut la data trecerii în rezervă/încetării raporturilor de serviciu și a mediei soldelor de funcție/salariilor de funcție îndeplinite în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate, la cererea persoanelor ale căror drepturi de pensie au fost deschise înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi; b) în funcție de gradul militar/profesional deținut la data trecerii în rezervă/încetării raporturilor de serviciu și media soldelor de funcție/salariilor de funcție deținute în cele 6 luni alese conform prevederilor art. 28 pentru drepturile de pensie deschise în baza prezentei legi”*.

57. Din examinarea formei inițiale a art. 59 alin. (1) și a art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 rezultă că, potrivit terminologiei utilizate de legiuitor, indexarea se referă, pe de o parte, la protecția oferită pensiilor de serviciu față de efectele inflației și, pe de altă parte, la ajustarea cuantumului acestora față de creșterea reală a câștigului salarial mediu brut, indicator care vizează nivelul salarizării raportat la toți salariații din România. Pe de altă parte, prin noțiunea *actualizare* folosită în forma inițială a Legii nr. 223/2015 s-a avut în vedere ajustarea cuantumului pensiilor de serviciu față de eventualele creșteri salariale din domeniul în care au activat beneficiarii acestora. Diferența conceptuală vădită pe care o indică deosebirea dintre cele două noțiuni diferite — *indexare* versus *actualizare* — este evidențiată și de faptul că, în vreme ce indexarea era prevăzută să se realizeze, din oficiu, anual, actualizarea era prevăzută să se realizeze ori de câte ori era cazul. Mai mult decât atât, statul român a optat pentru soluția de a nu cumula indexarea și actualizarea pensiilor militare de stat. În acest sens sunt prevederile art. 60 alin. (3) din Legea nr. 223/2015, în forma inițială, care au prevăzut că *„În anul în care pot fi aplicate atât prevederile art. 59, cât și cele ale alin. (1), se aplică dispozițiile cele mai favorabile”*.

58. Măsurile indexării și actualizării pensiilor militare de stat au fost aplicate în forma lor inițială doar în primul an de activitate a Legii nr. 223/2015, respectiv în anul 2016. Astfel, pentru anul 2017, Guvernul a decis, prin art. 12 alin. (2) din capitolul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, că pensiile militare de stat se majorează cu 5,25%, potrivit art. 59 alin. (1) din Legea nr. 223/2015. Cu alte cuvinte, în anul 2017, indexarea pensiilor militare de stat s-a realizat cu un procent fix, și nu potrivit indicatorilor obiectivi stabiliți inițial.

59. În anul 2017, un eveniment legislativ cu o relevanță directă pentru adoptarea Ordonanței criticate în cauza de față, l-a reprezentat adoptarea unei noi legi a salarizării în sistemul public, respectiv Legea-cadru nr. 153/2017, intrată în vigoare la 1 iulie 2017, care reglementa, evident, și salarizarea tuturor

categoriilor profesionale eligibile pentru pensia militară de stat. Prin urmare, ținând seama de faptul că, sub aspectul cuantumului salarizării, această nouă lege-cadru prevedea creșterea etapizată și chiar consistentă a cuantumului salariilor plătite din fonduri publice, inclusiv pentru profesiile eligibile pentru pensiile militare de stat, prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015 care dispuneau că această categorie de pensii se actualizează ori de câte ori se majorează veniturile salariale ale celor activi generau o perspectivă optimistă pentru beneficiarii pensiilor militare de stat și una mai puțin optimistă, dintr-o perspectivă pragmatic-fiscală, pentru bugetul de stat din care se achită, așa cum prevede art. 5 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, pensiile militare de stat.

60. La puțin timp după intrarea în vigoare a noii legi a salarizării, Guvernul, prin adoptarea Ordonanței, a venit în întâmpinarea acestei situații, respectiv a unei creșteri apreciabile nu doar a veniturilor salariale (generate de noua lege a salarizării), ci și a pensiilor militare de stat (generate de art. 60 din Legea nr. 223/2015), și deci a unei excesive poveri financiare pentru bugetul de stat. Într-adevăr, atât prin nota de fundamentare, cât și prin preambulul *Ordonanței*, Guvernul a precizat că, în condițiile în care Legea-cadru nr. 153/2017 prevede creșteri anuale semnificative ale salariilor, se impune adoptarea *Ordonanței* întrucât actualizarea pensiilor de serviciu prin raportare la majorarea salariilor ar produce efecte negative considerabile asupra bugetului de stat, din care sunt suportate.

61. O a doua justificare indicată de către Guvern (exclusiv) în nota de fundamentare a *Ordonanței* a fost exprimată în felul următor: „prezentul act normativ urmărește eliminarea inechităților dintre categoriile de pensionari, dat fiind faptul că, în prezent, majorarea pensiilor din sistemul public de pensii nu se realizează prin raportare la majorarea salariilor persoanelor aflate în activitate, așa cum se procedează în cazul pensiilor de serviciu”.

62. În esență deci, prin adoptarea *Ordonanței*, având în vedere creșterea de salarii preconizată prin Legea-cadru nr. 153/2017, Guvernul a eliminat actualizarea pensiilor militare de stat. Guvernul a implementat acest deziderat prin adoptarea a 3 norme juridice distincte în cuprinsul art. VII al *Ordonanței*. În primul rând, au fost inserate definițiile soldei/salariului lunar net și, respectiv, pensiei nete. În al doilea rând, a fost modificat art. 59 din Legea nr. 223/2015. Această modificare este vizibilă atât la nivel terminologic, cât și la nivel conceptual. La nivel terminologic, se observă renunțarea la noțiunea de indexare și înlocuirea acesteia cu noțiunea de actualizare. Dar, la nivel conceptual, modificarea este doar parțială, în sensul că, ulterior intrării în vigoare a *Ordonanței*, la creșterea în fiecare an a cuantumului pensiilor militare de stat nu se va mai ține seama și de creșterea reală a salariului mediu brut, ci exclusiv de rata medie anuală a inflației. În al treilea rând, este modificat art. 60 din Legea nr. 223/2015, această modificare reflectându-se, de asemenea, la nivel terminologic și conceptual. La nivel terminologic, noua versiune a art. 60 din Legea nr. 223/2015 nu mai operează cu noțiunea de actualizare, aceasta fiind cu totul înlăturată. La nivel conceptual, se observă, ținând seama, desigur, de obiectivele expres anunțate în nota de fundamentare și în preambulul *Ordonanței*, că s-a renunțat complet la soluția actualizării pensiilor militare de stat ori de câte ori cresc veniturile salariale ale celor activi. În schimb, în noua versiune a art. 60 din Legea nr. 223/2015, s-a prevăzut o plafonare a cuantumului net al pensiei militare de stat.

63. În continuare, Curtea va analiza rațiunea adoptării de către Guvern prin *Ordonanță* a acestei plafonări și, odată ce va deveni limpede această rațiune, va fi deopotrivă evident și caracterul neîntemeiat al criticilor de neconstituționalitate intrinsecă aduse acestei soluții normative.

64. Prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015, în forma ulterior adoptării *Ordonanței*, operează cu 3 noțiuni distincte, a căror înțelegere este necesară atât pentru înțelegerea modului de calcul al pensiilor militare de serviciu, cât și a motivului care a stat în spatele soluției adoptate de Guvern, criticată de către autorii prezentei excepții.

65. Punctul de plecare al acestei analize îl reprezintă art. 30 din Legea nr. 223/2015, care prevede că „*Pensia stabilită, recalculată și actualizată în condițiile prezentei legi nu poate fi mai mare decât 85% din baza de calcul prevăzută la art. 28*”. Această normă dă expresie unui principiu a cărui legitimitate este mai presus de orice îndoială, recunoscută în mod constant și de către Curtea Constituțională. Deși textul nu face referire, și nici nu era nevoie să o facă, sunt vizate, evident, ceea ce, din punct de vedere fiscal, reprezintă pensia brută și salariile/soldele brute care constituie baza de calcul al pensiei (brute). *Ordonanța* a introdus în Legea nr. 223/2015 două definiții suplimentare: (i) solda/salariul lunar net — solda/salariul lunar brut prevăzută/prevăzut la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 din care se deduc contribuția individuală la bugetul de stat, contribuția individuală la bugetul asigurărilor sociale de sănătate și impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare, și (ii) pensia netă — pensia militară de stat stabilită în cuantum brut din care se deduce impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare.

66. Astfel, este evident că statul impozitează mai aspru salariile/soldele militarilor decât pensiile militare de stat. Pensiile militare de stat sunt „grevate” exclusiv de impozitul pe venit, în vreme ce salariile/soldele sunt grevate, pe lângă impozitul pe venit, și de contribuția individuală la bugetul de stat și contribuția individuală la bugetul asigurărilor sociale de sănătate.

67. Din cauza acestui regim fiscal diferențiat, plafonarea pensiei brute la 85% din baza de calcul actualizată la data pensionării și compusă din soldele/salariile brute s-ar fi dovedit o măsură insuficientă prin care să se asigure dezideratul, cu totul legitim, ca pensia netă să nu depășească solda/salariul net. Cu alte cuvinte, deși pensia (brută) militară de stat nu poate fi mai mare de 85% din baza de calcul, din cauza impozitării mai aspre a salariilor/soldelor față de pensii ar fi fost perfect posibil ca pensia (netă) militară de stat să depășească cuantumul salariului/soldei (net) corespunzător salariilor/soldelor (brute) care au reprezentat baza de calcul. Din acest motiv, Guvernul a modificat art. 60 din Legea nr. 223/2015 și a exclus în mod expres posibilitatea ca pensia netă să fie mai mare decât salariul/solda netă corespunzătoare soldei/salariului brut care reprezintă însăși baza de calcul al pensiei în cuantum brut. Cu alte cuvinte, plafonarea prevăzută de art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificat prin *Ordonanță*, nu este redundantă prin raportare la cea prevăzută de art. 30 din Legea nr. 223/2015.

68. Soluția normativă criticată de către autorii excepției realizează două obiective care sunt legitime: pe de o parte, statul, ținând seama de larga marjă de apreciere de care trebuie să se bucure în ceea ce privește implementarea politicilor publice din materia pensiilor, în temeiul căreia poate să stabilească modalitatea de calcul al pensiilor de serviciu, a eliminat actualizarea acestora prin raportare la nivelul de salarizare al personalului activ. Pe de altă parte, statul român a impus un plafon care sub nicio formă nu reprezintă, așa cum susțin autorii excepției de neconstituționalitate, o ingerință în dreptul lor fundamental la pensie. Niciuna dintre prevederile constituționale invocate de către autorii prezentei excepții nu doar că nu prevede expres, dar nici nu poate, în mod rezonabil, să impună statului român să acorde pensii militare de serviciu al căror cuantum net să poată depăși cuantumul net al soldelor/salariilor care au stat ca bază de calcul al acestora.

69. De altfel, Curtea Constituțională, examinând, în mod similar cu motivele invocate în prezenta cauză, o critică ce viza simplul fapt că beneficiarii pensiilor militare de stat nu vor mai putea beneficia de actualizările previzibile din anii următori anului 2018, având în vedere majorările etapizate ale soldelor militarilor activi potrivit anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, a reținut că nu se încalcă art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și art. 47 alin. (1) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 717 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 15 ianuarie 2021). Curtea a reamintit că deschiderea dreptului la pensie este guvernată de principiul *tempus regit actum*, neputându-se considera că reglementările anterioare acestui moment, referitoare la condițiile acordării dreptului la pensie, generează o așteptare legitimă. Astfel, până la momentul pensionării, se pot succeda mai multe reglementări, care stabilesc condiții de pensionare diferite, relevantă fiind însă doar cea aplicabilă la momentul acordării acestui drept. În plus față de acest considerent adesea reluat în jurisprudența Curții, se poate spune că, și atunci când este adevărat că, în mod obiectiv, cei pensionați anterior și, respectiv, ulterior modificării legislative au lucrat în aceleași condiții, o astfel de modificare nu este contrară art. 16 alin. (1) din Constituție. Cu alte cuvinte, nu doar că momentul ieșirii la pensie nu reprezintă un criteriu arbitrar pe baza căruia să se schimbe condițiile de pensionare, ci este chiar un criteriu obiectiv, care, în sine, este suficient pentru a justifica acțiunea statului. Aceasta pentru că, în primul rând, resursele financiare ale statului menite să contribuie la achitarea obligațiilor născute în temeiul contribuțiilor și, cu atât mai mult, cele menite să satisfacă quantumul pensiilor de serviciu, cum sunt și cele reglementate de Legea nr. 223/2015, sunt într-o mișcare continuă. În plus, orientarea politicilor economice și sociale ale statului este, la rândul ei, dinamică. Ca atare, ar fi nerezonabilă încercarea de fixare, rigidizare a unui drept la pensie într-un quantum precis.

70. De asemenea, prin Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 16 martie 2022, paragrafele 61-66, Curtea a statuat, cu referire la pretinsa discriminare pe care dispozițiile criticate o creează în raport cu alte categorii de pensionari, beneficiari ai pensiilor de serviciu sau pensionari din sistemul public, că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii de serviciu, respectiv pensionarii din sistemul public, nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie, legiuitorul este liber să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirea de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție.

71. În mod repetat autorii prezentei excepții critică soluția plafonării deoarece face imposibilă valorificarea *sporului*, precum și a sporului pentru plata contribuției la Fondul pentru pensia suplimentară. În plus față de considerentele anterioare care au argumentat caracterul justificat al *plafonării*, trebuie reamintit că, prin natura sa, sporul la pensie reprezintă un simplu beneficiu acordat viitorului pensionar, un supliment la pensie, cu condiția ca acesta să fi realizat anumite prestații sau să fi făcut dovada unor merite, de exemplu să fi îndeplinit condițiile pentru acordarea *sporului* sau să fi achitat o contribuție la Fondul pentru pensia suplimentară. Cu toate acestea, dacă acest beneficiu al statului intră în concurență cu alte principii, precum acela că pensia netă nu poate fi mai mare decât salariul net, a cărui punere în practică face obiectul plafonării, nu se poate conchide că statul și-a încălcat vreo îndatorire constituțională. Curtea reamintește că sumele plătite cu titlu de contribuție la

asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau asupra fondurilor de asigurări sociale (a se vedea, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 653 din 11 noiembrie 2014, paragraful 18).

72. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea a reținut în Decizia nr. 723 din 12 decembrie 2023, precitată, că nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevăd quantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a quantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia. Referitor la critica formulată din perspectiva dreptului de proprietate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Decizia din 2 martie 2006, pronunțată în Cauza *Mamonov împotriva Rusiei*), articolul 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor nu poate fi înțeles în sensul că îndreptățește o persoană la o pensie într-un anumit quantum. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat următoarele: „Quantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.” În aceste condiții, a conchis Curtea, nu se încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

73. Referitor la încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea a reamintit, în Decizia nr. 723 din 12 decembrie 2023, că legiuitorul este autorizat/îndrituit să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment.

74. Referindu-se la dreptul legiuitorului de a modifica legislația în ceea ce privește modul de actualizare a pensiilor militare de stat, Curtea a reamintit că art. 47 alin. (2) din Constituție, deși consacră dreptul la pensie, nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a quantumului acesteia în viitor. Din contră, valoarea punctului de pensie, limita maximă a quantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recorelare a pensiilor anterior stabilite, ca și indexarea acestora nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile. De asemenea, Curtea a arătat că, întrucât se realizează periodic, indexarea pensiei se supune prevederilor în vigoare la momentul indexării, potrivit principiului *tempus regit actum*, astfel că nu se poate vorbi de un drept câștigat în temeiul unor reglementări anterioare, care nu mai sunt în vigoare. Curtea a mai observat că, întrucât nu a fost reținută afectarea vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale, prin adoptarea art. VII din Ordonanță, au fost respectate dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție.

75. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile nr. 723 din 12 decembrie 2023 și nr. 844 din 14 decembrie 2021 menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

76. În sfârșit, se observă că autorii prezentei excepții formulează și critici cu privire la modalitatea în care legiuitorul ar fi trebuit să reglementeze anumite soluții normative sau/și că unele dintre aceste soluții nu sunt suficient de clare și, deci, susceptibile de interpretare. Astfel de susțineri nu își pot primi vreun răspuns din partea Curții Constituționale care, potrivit jurisprudenței sale constante, nu poate dezlega cu titlu definitiv chestiuni de drept, această îndatorire revenind instanțelor judecătorești și, în particular, instanței supreme.

77. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Raimond Tudor în Dosarul nr. 215/98/2021 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, de Dan Gabriel Crăciunescu în Dosarul nr. 1.181/122/2020 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, de Ionel Cicic și Cătălin Nicușor Nedelescu, de Daniel Cicic și alții, de Gabi Iacob și alții în dosarele nr. 153/87/2021, nr. 1.745/87/2020 și nr. 21/87/2021 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de către Constantin Toader în Dosarul nr. 6.988/120/2020 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ialomița — Secția civilă, Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, și Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă coroborat

cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

Elena-Simina Tănăsescu

Magistrat-asistent,

Cosmin-Marian Văduva

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

D E C I Z I E

**privind acordarea calității de consilier onorific
al prim-ministrului domnului Sebastian-Ioan Burduja**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind
Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă calitatea de consilier onorific al prim-ministrului domnului
Sebastian-Ioan Burduja.

Art. 2. — Activitatea domnului Sebastian-Ioan Burduja este neremunerată.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Petru Farago

București, 6 august 2025.

Nr. 407.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 235

din 16 iunie 2025

Dosar nr. 95/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 95/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 744/110/2024 și nr. 2.012/86/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierile din 18 decembrie 2024, în dosarele nr. 744/110/2024 și nr. 2.012/86/2024, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată [anterior republicării — art. 127 alin. (5)], coroborat cu art. 1 pct. 17 din Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, se impune acordarea despăgubirilor pentru discriminare în cuantum echivalent cu suma neacordată aferentă sporului de risc de 25% din salariu, pentru perioada 2010-februarie 2017, într-o singură tranșă fără a fi eșalonat pe 5 ani, a dobânzii și a daunelor moratorii.

Dacă, în interpretarea art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată [anterior republicării — art. 127 alin. (5)], coroborat cu art. 1 pct. 17 din Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, se impune acordarea sporului de risc începând cu data de 1 ianuarie 2023, respectiv acordarea sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază, și pentru viitor până la încetarea raportului de serviciu.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008 (Legea nr. 46/2008)

„Art. 127. — (...) (5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice, al structurilor silvice de rang superior și al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.”

9. Este de menționat că, la data cererilor de chemare în judecată, dispozițiile ce fac obiectul sesizării în cele două dosare conexe se regăsesc în cuprinsul art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată și renumerotată, care are următorul conținut:

„Art. 120. — (...) (5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice de regim, al structurilor silvice de rang superior, al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură «Marin Drăcea» beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.”

10. Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic (Legea nr. 234/2019)

Art. I pct. 17 „Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 22. — (1) La stabilirea drepturilor salariale pentru personalul silvic se vor avea în vedere următoarele: nivelul studiilor, funcția, titlul științific, vechimea în muncă, vechimea în domeniul silviculturii, locul și condițiile în care își exercită profesia.

(2) Indemnizația de grad profesional și sporul de risc reprezintă componente ale drepturilor salariale și se acordă lunar personalului silvic prevăzut la art. 4 alin. (1) în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (3)-(5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Sumele necesare pentru acordarea indemnizației de grad profesional prevăzute la alin. (2) se calculează, anual, prin înmulțirea valorii salariului minim brut garantat în plată la nivel național cu coeficientul k prevăzut pentru fiecare grad și pentru fiecare gradație.

(4) Valorile coeficientului k sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(5) Sumele necesare pentru acordarea indemnizației de grad profesional prevăzute la alin. (2) se asigură de către angajator din bugetul propriu.

(6) În situația în care personalul silvic se află în raporturi de muncă cu două sau mai multe entități din cele prevăzute la art. 2, beneficiază de o singură indemnizație de grad profesional care se acordă de angajatorul la care are funcția de bază.

(7) În unitățile și subunitățile care administrează fondul forestier național, salarizarea pentru funcția de bază pădurar, salariul de bază va fi mai mare de 1,5 ori față de salariul minim brut pe țară garantat în plată.»”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

Dosarul nr. 744/110/2024

11. Prin Cererea înregistrată la 15.04.2024 pe rolul Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. de dosar 744/110/2024, reclamantul L.D. a solicitat obligarea pârâtei Garda Forestieră Suceava la acordarea

despăgubirilor reprezentând echivalentul sporului de risc de 25% din salariul de bază, pentru perioada 2010-2017, într-o singură tranșă, fără a fi eșalonat pe 5 ani, precum și la plata dobânzii legale și a cheltuielilor de judecată.

Dosarul nr. 2.012/86/2024

12. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal la 23.05.2024 cu nr. 2.012/86/2024, reclamantul H.D. a solicitat obligarea pârâtei Garda Forestieră București la recalcularea salariului de bază prin acordarea indemnizației de grad profesional pentru perioada 1.07.2019-27.12.2022; obligarea pârâtei Garda Forestieră Suceava la recalcularea salariului de bază prin acordarea sporului de risc în cuantum de 25%, începând cu ianuarie 2023 și pentru viitor până la încetarea raportului de serviciu; acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale până la încasarea efectivă a sumelor datorate.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

13. Instanța de trimitere a apreciat că sesizările conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinesc condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Pârâta Garda Forestieră Suceava și-a exprimat acordul cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Completul care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în ambele dosare nu a formulat un punct de vedere asupra problemelor de drept ce formează obiectul sesizării în dosarele conexe.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

16. Curțile de apel București, Pitești, Ploiești și Galați au transmis/au indicat hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării, iar curțile de apel Ploiești, Iași și București au comunicat puncte de vedere teoretice ale judecătorilor asupra aceluiași chestiuni de drept.

Dosarul nr. 744/110/2024

17. Într-o primă opinie s-a apreciat că despăgubirile reprezentând cuantumul sporului de risc de 25% din salariu prevăzut de art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată [anterior republicării — art. 127 alin. (5)], nu se pot acorda într-o singură tranșă, întrucât normele care au impus eșalonarea nu au fost abrogate sau declarate neconstituționale (Tribunalul București, Curtea de Apel Ploiești).

18. Într-o a doua opinie teoretică s-a apreciat că, în interpretarea art. 127 alin. (5) din Codul silvic coroborat cu art. I pct. 17 din Legea nr. 234/2019, se impune acordarea despăgubirilor pentru discriminare în cuantum echivalent cu suma neacordată aferentă sporului de risc de 25% din salariu, pentru perioada 2010-2017, într-o singură tranșă, fără a fi eșalonat pe 5 ani, a dobânzii și a daunelor moratorii (Tribunalul Teleorman).

Dosarul nr. 2.012/86/2024

19. Opiniile transmise de către instanțe au fost în sensul că se impun recunoașterea și acordarea sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază, pentru perioada ulterioară Legii nr. 234/2019, ținând cont de considerentele Deciziei nr. 7 din 12 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 11 iunie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

20. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

21. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată următoarea decizie relevantă pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii: **Decizia nr. 7 din 12 aprilie 2021**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 11 iunie 2021.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

22. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

23. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

24. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

25. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

26. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită.

27. De asemenea, în această procedură Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță, iar nu doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

28. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că procesele în care au fost formulate sesizările pendinte au ca obiect obligarea pârâtei Garda Forestieră Suceava la plata despăgubirilor pentru discriminare, reprezentând echivalentul sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază, pentru perioada 2010-2017, într-o singură tranșă, respectiv acordarea de către aceeași pârâtă a sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază, începând cu 1 ianuarie 2023 și pentru viitor până la încetarea raportului de serviciu.

29. Rezultă, așadar, că instanțele de trimitere au fost investite cu soluționarea unor litigii care se înscriu în domeniul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum este acesta descris prin art. 1 alin. (1) și (2) din actul normativ menționat, titularii cererilor de chemare în judecată fiind personal plătit din fonduri publice, respectiv personal silvic cu statut de funcționar public.

30. Instanțele de trimitere sunt investite cu soluționarea cauzelor în fond, în virtutea competenței legale conturate de dispozițiile art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, raportate la art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

31. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța supremă constată că această cerință instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept și, pe de altă parte, să fie stabilită legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

32. Cu referire la primul aspect, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (spre exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016).

33. Noul act normativ reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la existența chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

34. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

35. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice (Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

36. În aceste condiții, se cuvine subliniat că nu orice chestiune de drept poate fi supusă dezlegării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal investite de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

37. Verificând îndeplinirea acestei condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sesizarea vizează *interpretarea art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată [anterior republicării — art. 127 alin. (5)], coroborat cu art. 1 pct. 17 din Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic cu privire la acordarea despăgubirilor pentru discriminare, reprezentând echivalentul sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază, pentru perioada 2010-2017, într-o singură tranșă, respectiv acordarea sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază pentru viitor până la încetarea raportului de serviciu.*

38. De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzelor, dat fiind că reclamantii din procesul în care s-au formulat sesizările pretind acordarea sporului de risc în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008.

39. Cât privește existența unei chestiuni de drept supuse dezlegării se constată că în Dosarul nr. 95/1/2025 nu este întrunită această condiție premisă, în contextul în care instanța de trimitere nu invocă aspecte de interpretare a normelor legale care reglementează existența ca atare a sporului de risc pentru personalul silvic, ci starea de discriminare pretinsă de reclamant față de alți angajați ai autorității centrale sau ai structurilor teritoriale și modalitatea de acordare a acestuia, respectiv într-o singură tranșă sau etapizat. Aceasta, în contextul în care dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării, dincolo de faptul că nu sunt lacunare, incomplete și nici neclare, nu vizează ipoteza factuală invocată de reclamant, respectiv starea de discriminare, și nici plata ca atare a dreptului pentru o anumită perioadă, în situația în care se constată că se cuvine a fi acordat.

40. Se mai impune a fi subliniat faptul că sesizarea formulată în acest dosar de către Tribunalul Suceava nu cuprinde nicio referire la gradul de dificultate al chestiunii de drept în discuție ori la caracterul controversat al acesteia. Pentru a fi justificată declanșarea procedurii hotărârii prealabile este necesar ca problema de drept identificată prin actul de sesizare să fie susceptibilă de a face, în mod rezonabil, obiectul mai multor interpretări posibile, pe care instanța de trimitere trebuie să le prezinte în cuprinsul încheierii de sesizare pentru a demonstra astfel aptitudinea chestiunii de drept de a genera în viitor practică judiciară neunitară (Decizia nr. 47 din 7 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1117 din 8 noiembrie 2024).

41. Verificarea premiselor sesizării relevă faptul că aceasta nu pune în discuție o dificultate de interpretare punctuală a normelor de drept indicate în actul de sesizare, de natură să necesite intervenția instanței supreme, ci urmărește mai degrabă obținerea unei confirmări a soluției ce urmează a fi adoptată în cauza dedusă judecătii.

42. Așa cum s-a arătat deja, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate supune dezbaterii doar o problemă

de aplicare a dispozițiilor legale la situația concretă dedusă judecătii, operațiune ce aparține, exclusiv, instanței investite cu soluționarea cauzei.

43. Or, într-o astfel de manieră a procedat instanța de trimitere, care, fără să prezinte vreun echivoc asupra normelor de drept aplicabile litigiului, a supus dezlegării instanței supreme cazul punctual cu care a fost investită, și anume acela al reclamantului care pretinde acordarea de despăgubiri, reprezentând echivalentul sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază, pentru perioada 2010-2017, într-o singură tranșă, invocând starea de discriminare prin comparație cu alte categorii profesionale care au beneficiat de un asemenea spor.

44. A rezolva pretinsa chestiune preliminară de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul hotărârii prealabile, ar constitui, în cele din urmă, chiar un act de judecată a speței, prin aplicarea normelor incidente la situația de fapt, ceea ce este nepermis în cadrul prezentei proceduri de unificare.

45. În ceea ce privește Dosarul conex nr. 96/1/2025, prin care se solicită a se lămuri dacă personalul silvic, cu statut de funcționar public, beneficiază de acordarea sporului de risc în cuantum de 25% din salariul de bază începând cu data de 1 ianuarie 2023 și pentru viitor, se constată că această problemă de drept a fost dezlegată prin Decizia nr. 7 din 12 aprilie 2021, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, personalul silvic la care fac referire aceste dispoziții beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază, în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din aceeași lege.”

46. Relevante pentru modalitatea de interpretare a prevederilor legale invocate sunt următoarele considerente:

„44. Sporul de risc de 25% din salariul de bază este o componentă a drepturilor salariale ale personalului silvic, alături de indemnizația de grad profesional, după cum s-a prevăzut expres prin art. 22 alin. (2) din O.U.G. nr. 59/2000, și este stabilit prin lege.

45. Din expunerea de motive a Legii nr. 234/2019 rezultă că intenția legiuitorului a fost aceea a recunoașterii activităților din domeniul silviculturii ca fiind prin natura lor îndatoriri și riscuri deosebite, din cauza creșterii numărului și gravității agresiunilor comise asupra personalului silvic de către cetățeni surprinși asupra unor fapte de natură contravențională/infracțională în fondul forestier, urmate în majoritatea cazurilor de perioade lungi de spitalizare a personalului silvic sau chiar de decese, stare de pericol care a generat stimularea acestei categorii de personal prin acordarea sporului de risc.

46. Astfel, într-o primă formă, sporul de risc a fost reglementat de art. 127 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, unde se prevedea că: «Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice, beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază». Prin Legea nr. 175/2017 a fost modificată această prevedere, având următorul cuprins: «(5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice de regim, al structurilor silvice de rang superior, al Regiei Naționale

a Pădurilor — Romsilva și al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea” beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.»

47. Legea nr. 46/2008 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015, iar ca urmare a renumerotării, sporul de risc se regăsește în cuprinsul art. 120 alin. (5) din același act normativ, fiind în vigoare, întrucât nu a fost abrogat expres prin vreun act normativ de aceeași forță juridică. Împrejurarea că legiuitorul a înțeles, la momentul republicării Legii nr. 46/2008, să mențină în cuprinsul acesteia prevederile referitoare la sporul de risc reprezintă un argument în sensul recunoașterii în continuare a acestui spor.

48. Aplicarea principiului supremației legii, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, presupune în situația de față că, dacă un drept sau spor a fost recunoscut unor categorii de persoane prin lege, act cu caracter normativ emis de Parlament sau de către Guvern, prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Constituție, retragerea acestui drept sau spor trebuie să se facă, tot prin lege, astfel cum prevede expres art. 53 din Constituție. (...)

51. Existența acestui spor este în concordanță și cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017), art. 7 lit. a) și i) din această lege prevăzând că: «În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate,

astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX; (...) i) sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal». În anexa nr. VII din Legea-cadru nr. 153/2017, aplicabilă acestei categorii de personal, la art. 9 din capitolul II, denumit «Sporuri și alte drepturi», se prevede că: «Personalul încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii beneficiază de sporurile și indemnizațiile aplicabile domeniului de activitate în care este încadrat.»

52. Prin urmare, se poate trage o primă concluzie, în sensul că sporul prevăzut de art. 120 alin. (5) din Codul silvic este în vigoare, este stabilit prin lege, textul de lege nu a fost abrogat expres și nici nu contravine legilor de salarizare, astfel cum s-a reținut anterior.

53. În ceea ce privește restrângerea acestuia, acest lucru se poate face doar prin lege, iar dispoziția tranzitorie prevăzută de art. 115 alin. (1) din Codul silvic nu era de natură să producă această restrângere.”

47. Dezlegarea dată prin decizia în interesul legii, precum și considerentele cu caracter de principiu evocate anterior constituie repere de interpretare suficiente și utile instanței de trimitere pentru soluționarea cauzei deduse judecătii.

48. În acest context, instanța supremă reiterează că instanței de trimitere îi revine atribuția jurisdicțională de a verifica și de a respecta jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță pentru raportul juridic ce se impune a fi dezlegat.

49. Cum rațiunea reglementării mecanismului hotărârii preliminare este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, reținând neconformitatea sesizărilor conexe, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 744/110/2024 și nr. 2.012/86/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată [anterior republicării — art. 127 alin. (5)], coroborat cu art. I pct. 17 din Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, se impune acordarea despăgubirilor pentru discriminare în quantum echivalent cu suma neacordată aferentă sporului de risc de 25% din salariu, pentru perioada 2010-februarie 2017, într-o singură tranșă fără a fi eșalonat pe 5 ani, a dobânzii și a daunelor moratorii.

Dacă, în interpretarea art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată [anterior republicării — art. 127 alin. (5)], coroborat cu art. I pct. 17 din Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, se impune acordarea sporului de risc începând cu data de 1 ianuarie 2023, respectiv acordarea sporului de risc în quantum de 25% din salariul de bază, și pentru viitor până la încetarea raportului de serviciu.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE

pentru modificarea și completarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 3/2022 privind reglementarea activității comisiilor de specialitate ale Colegiului Medicilor din România, precum și adoptarea regulamentului de organizare și funcționare a acestora

În temeiul art. 414 și 439 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 51 din Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. I. — Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 3/2022 privind reglementarea activității comisiilor de specialitate ale Colegiului Medicilor din România, precum și adoptarea regulamentului de organizare și funcționare a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 11 martie 2022, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dobândirea calității de membru al comisiilor de specialitate se realizează în urma aprobării prin decizie a Consiliului național al CMR, conform propunerii Biroului executiv al CMR.”

2. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Asociațiile profesionale reprezentative la nivel național pot avea rol consultativ în nominalizarea membrilor.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Coordonarea activității comisiilor include și actualizarea membrilor comisiilor de specialitate, ori de câte ori va fi necesar, la propunerea președintelui CMR, cu avizul Biroului executiv și prin decizia Consiliului național al CMR.”

4. În anexa nr. 1, subpunctul 45.1 se abrogă.

5. În anexa nr. 1, după punctul 59 se introduce un nou punct, punctul 60, cu următorul cuprins:

„60. Comisia de îngrijiri paliative”

6. În anexa nr. 2, la articolul 4, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) formulează opinii și propun criteriile de schimbare a specialității în cadrul rezidențiatului, precum și pentru obținerea celei de-a doua specialități cu taxă, care vor fi trimise spre avizare Biroului executiv al CMR;”

7. În anexa nr. 2, la articolul 4, litera f) se abrogă.

8. În anexa nr. 2, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Comisiile de specialitate ale CMR sunt alcătuite astfel încât să fie asigurată reprezentativitatea la nivel național, pentru fiecare specialitate, cu un număr de membri total cuprins între 4 și 10, cu următoarea structură care să le asigure funcționalitatea: președinte, vicepreședinte/vicepreședinți, secretar, membri. Secretarul nu are drept de vot.

(2) Alegerea medicilor în comisiile de specialitate sau pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al comisiei se va realiza în cadrul unui proces transparent, obiectiv și bazat pe competență profesională și etică.

(3) Membrii comisiilor de specialitate trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii: minimum 5 ani de vechime în specialitate, minimum 5 ani de experiență profesională continuă, calitate de membru activ în societăți medicale de specialitate naționale și internaționale.

(4) Sunt considerate elemente de departajare favorabile: deținerea titlului de conferențiar sau profesor universitar, experiență de conducere anterioară în diverse structuri profesionale/instituții, cum ar fi: CMR, colegii teritoriale, comisii de specialitate ale altor instituții, organe de conducere ale unor instituții și organizații; experiență managerială în medicină sau învățământ.

(5) Funcția de președinte, pentru fiecare comisie de specialitate cu caracter permanent a CMR, va fi ocupată prin nominalizare de către președintele CMR, cu avizul Biroului executiv.

(6) Biroul executiv al CMR va decide implicarea în comisiile CMR a membrilor care respectă criteriile de performanță profesională, etică și socială, nefiind obligat să respecte un algoritm impus de către societățile profesionale.

(7) Președinții comisiilor de specialitate își pot nominaliza membrii, asigurând reprezentativitatea fiecărei comisii la nivel național, pe care îi vor propune Biroului executiv în vederea aprobării prin decizie a Consiliului național.”

9. În anexa nr. 2, la articolul 6 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) mecanism decizional, care va fi prin vot majoritar, cu stabilirea numărului minim de membri pentru întrunirea cvorumului, în funcție de numărul de membri pe care îi are fiecare comisie;”

10. În anexa nr. 2, la articolul 6 alineatul (1) litera c), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) în lipsa justificată a președintelui comisiei, atribuțiile vor fi preluate de vicepreședinte;”

11. În anexa nr. 2, la articolul 6 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să respecte principiul evitării conflictului de interese, respectiv să înștiințeze în scris președintele comisiei de specialitate și președintele CMR ori de câte ori un interes de orice natură impune obligația abținerii de la participarea la deliberare și de la mecanismul decizional stabilit sau impune retragerea din poziția de membru al comisiei.”

12. În anexa nr. 2, după capitolul III se introduce un nou capitol, capitolul III¹, cuprinzând articolele 81-85, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Conflicte de interese și incompatibilități

Art. 81. — Conflictul de interese apare atunci când membrul comisiei are un interes personal care influențează sau pare să influențeze îndeplinirea atribuțiilor sale din cadrul comisiei cu imparțialitate și obiectivitate. Interesele private ale membrului comisiei pot include un beneficiu pentru sine sau pentru familia sa, pentru rudele apropiate, pentru prieteni, pentru persoane sau organizații cu care membrul comisiei a avut relații de afaceri.

Art. 82. — Nu pot fi membri în aceeași comisie soț/soție și rude până la gradul al patrulea și afinii acestora.

Art. 83. — Se interzice membrilor comisiilor de specialitate ale CMR să ia parte la deliberarea și adoptarea hotărârilor în care au un interes patrimonial față de problema supusă dezbaterii. Interesul poate fi personal sau prin soție/soț, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv și afinii acestora. Dacă această situație apare, se va consemna la începutul ședinței, urmând a părăsi ședința motivat.

Art. 84. — Nu poate deține calitatea de membru al unei comisii:

— medicul care a fost sancționat etic sau disciplinar, pe perioada menținerii sancțiunii;

— medicul care a fost condamnat penal, indiferent de faptă, pe perioada de interdicere a drepturilor menționate în hotărârea judecătorească;

— medicul care îndeplinește funcția de președinte, vicepreședinte, secretar și/sau trezorier al organizațiilor, federațiilor și confederațiilor sindicale;

— medicul care îndeplinește funcția de conducere a organizațiilor patronale cu profil medical care au mai mult de 5 membri;

— medicul care este angajat sau membru numit remunerat sau neremunerat al consiliului de administrație la bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare/reasigurare și cele financiare, precum și la instituții publice.

Art. 85. — Nerespectarea dispozițiilor prezentului capitol atrage pierderea calității de membru, situație în care redobândirea calității de membru al unei comisii de specialitate este posibilă după 5 ani.”

13. În anexa nr. 2, la articolul 9, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Ședințele comisiei organizate online vor fi înregistrate, responsabilitatea revenindu-i secretarului comisiei, cu suportul departamentului IT al CMR.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

București, 4 iulie 2025.

Nr. 18.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

